

Witte nog ....

TONEELVERENIGING KNAL OVER VROEGER

HET VERHAAL WERD VERTELD DOOR EEFJE
TER COCK EN SJEF VAN ENGELEN
MET INTERMEZZO'S VAN TOOS VAN LIESHOUT

Sjef (Eefje en Sjef komen beide oplopen) Oh Eefje wat leuk dat ik jouw hier tegen kom. Kom dan gaan we hier even zitten en dan zullen we het eens over KNAL hebben. Uiteindelijk ben jij het oudste lid en ik het langste lid. En het leuke is dat wij allebei op dezelfde datum jarig zijn.

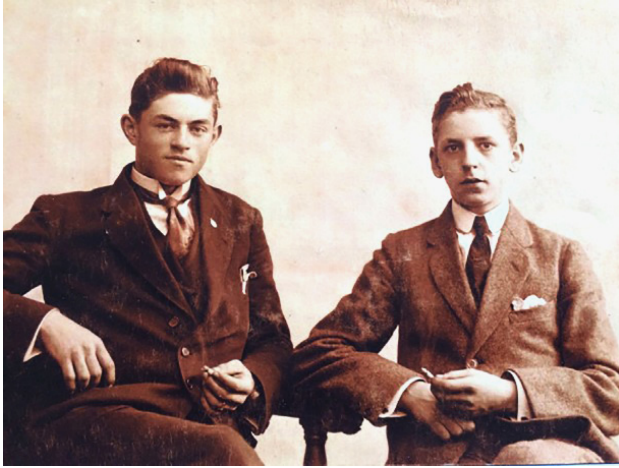
Eefje: Hoe lang ben jij nou eigenlijk lid Sjef?

Sjef: vanaf 1972, dus 45 jaar, maar jouw verleden bij KNAL gaat verder terug.

Eefje: Ja; ik was in 1963 al lid van KNAL. Ik kwam in de winkel bij Jan Beliën en hij vertelde heel enthousiast over KNAL en ik was meteen verkocht. Om allerlei redenen heb ik het de eerste keer niet lang vol gehouden maar ben ik 1999 terug-

Witte nog ....

gekomen en nog steeds lid.

Oprichters KNAL Thomas van Alphen en Louis de Win

Sjef: Maar Eefje dan kun jij nog een heleboel vertellen over vroeger. Want er schijnt in Leende een project te zijn met de titel "Witte Nog" in de Huiskamer waar verschillende verenigingen worden uitgenodigd om over het verleden te vertellen. Dat is een initiatief van Graag Gedaan.

Eefje: Lijkt me leuk; gaan we doen. Ik heb toevallig nog een paar foto's en boekjes en dan kunnen we die laten zien.

Sjef: Dat is toevallig dat je die bij je hebt; laat maar eens zien. Of zullen we eerst iets vertellen over het ontstaan van de club.

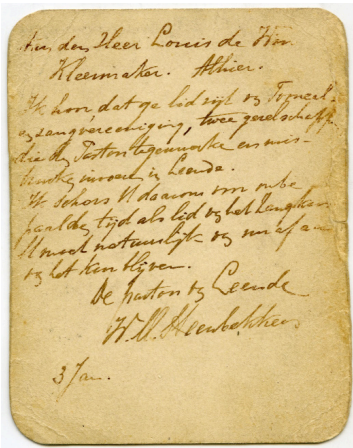
Eefje: OK

Witte nog ....

Sjef: KNAL heeft vorig jaar haar 85 jarig bestaan gevierd, maar eigenlijk klopt dat helemaal niet. Pas in 1948 is de “L” toegevoegd aan KNA. En KNAL staat voor Kunst Na Arbeid Leende, maar inderdaad Kunst Na Arbeid is in 1931 opgericht. Er was ook nog een soort “voorloper” genaamd Levensbootje die al vanaf 1910 actief was.

In 1935 werd het nieuwe Patronaatsgebouw geopend. Het stuk dat toen werd opgevoerd heette ‘De Overkant’. Er was één voorstelling voor mannen en één voor vrouwen. Toen speelde men daarom ooit 2 voorstellingen op een avond. Andere toneelstukken uit de eerste tijd zijn: De Rode Adelaar

en De eenzame hoeve

We noemden ons toen K.N.A. (Kunst Na Arbeid) Het eerste stuk van K.N.A. was ‘De geest uit het bergte’. Dat was in 1931’.

In 1934 was er voor het eerst samen met de fanfare een openlucht spektakel ‘Phanuel, de zoon van de Schriftgeleerde Timon, Maar ook de fanfare was in die tijd een ‘mannenclub’ Vrouwen mochten daar evenmin lid van zijn.

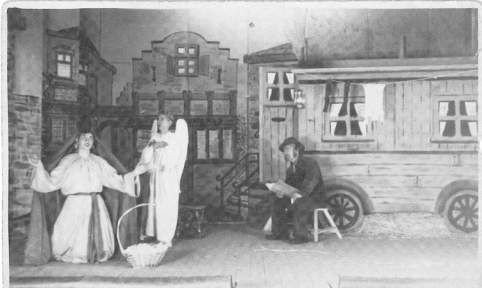
Eefje: Voor zover je dat een echte toneelvereniging kon noemen. Leende had ook nog geen “zaal”, want het patronaat kwam pas in 1935. Destijds werd in Café Mina van Asten gespeeld op een verhoging van biertonnen en planken. In 1945, het bevrijdingsjaar ging de toneelvereniging weer meteen van start en speelde ‘De Rabbijn van Selcha’. De L van KNAL werd toegevoegd.

In 1948, het kroningsfeest van Juliana, werd het tweede openluchtstuk ‘De vrome leugen’ opgevoerd. Voor dit spel kreeg men van de pastoor toestemming om met gemengde

Witte nog ....

bezetting te spelen. Nog datzelfde jaar werd de eerste vrouw lid van de vereniging.

In 1952 speelde we De kleine apostel

In 1956 vierde KNAL het 25-jarig bestaan met het jubileumstuk 'Leontientje'. De toneelclub had een glorie tijd. Zij werd gevraagd om te komen spelen, b.v. In 1957 speelden ze uit in Beek en Donk. Met succes.

Sjef: Ja en in die tijd mochten er ook geen vrouwen lid zijn; dus de vrouwenrollen werden door mannen gespeeld. Dat moet erg hilarisch geweest zijn en er mocht ook niet voor "gemengd" publiek gespeeld worden.

Eefje: Wat ik gehoord heb, en daar heb ik bewijs van, moeide de pastoor zich ook nadrukkelijk met de club. Zie hier een briefje van Pastoor Steenbekkers aan Louis de Win (vader van Nico en Opa van onze Frank) Dat Louis geroyeerd werd van het kerkkoor, omdat hij lid was van de toneelvereniging. Het stuk waar ik voor het eerst in meespeelde in 1963 was Polly Perkins. Toen ik net bij de toneelclub was, werd in 1964 de eerste leescommissie samengesteld.. Een jaar later verscheen het eigen 'contactorgaan' De KNALPIJP. We hadden het daarstraks over het kiezen van een toneelstuk. Dat werd bepaald door de regisseur, samen met een leescommissie. Het bestuur bepaalde het genre. Daarna ging de leescommissie stukken lezen en zocht er 3 stukken uit. 1956 vierden we 25 jaar KNAL met De roof der Sabijnse maagden. Toon van Engelen kreeg hartaanval tijdens dat toneelstuk

Witte nog ....

, In 1964 speelden we Zwart schaap en witte lammetjes, Dat heb ik later ook een keer geregisseerd in 2002. In 1965 speelden we Het huis aan het meer. En in 1966 Sloep zonder visser In 1966 speelden we Myranda. In 1967 De man, de vrouw en de moord. 1967, Daar werd geschoten. Er werd zolang geoefend tot het goed ging

En hoe het verdelen van de rollen ging? Al voordat men

met lezen startte werd er gepolst wie een rolde wilde hebben in het nieuwe stuk. De verdeling mannen en vrouwen was dan globaal bekend. Het zijn geen stukken die ook op t.v. komen.

Sjef: Ja en toen in het begin dat er wel vrouwen lid mochten worden en mee mochten spelen, de pastoor zelf de vrouwen naar en van de repetities en uitvoeringen naar huis brachten. Eefje hoe komt zo'n uitvoering eigenlijk tot stand?

Eefje: Er wordt dus eerst een stuk uitgezocht, vaak via een leescommissie en in samenspraak met een regisseur. Dan beginnen we met leesrepetities. Er werd ook een schema gemaakt voor de repetities.

En op een gegeven moment gingen we dan als KNAL naar het podium in het patronaat om te repeteren. Daar waren met name Thomas van Alphen en Jan Beliën ondertussen bezig met het bouwen van het decor. De regie van KNAL is min-

Witte nog ....

stens 25 jaar gedaan door Wim van Hal uit Eindhoven. Dit was een hele strenge regisseur die er wel een kwartier over deed om iemand zakdoek te laten zeggen in plaats van zad-doek. Tijdens zijn bewind duurde de generale repetitie tot diep in de nacht. In die tijd is ook de traditie van Erwtensoep ontstaan. Toos Beliën vond dat bij zulke marathon repetitie een versnapering nodig was.

Sjef: Ja nog iets over die decors die waren gemaakt van span-doeken op een raamwerk met beenderlijm. Als er een deur open of dicht ging wapperde het van alle kanten. Tot half jaren 60 hadden we het patronaat een beetje voor onszelf maar later moesten we het patronaat delen met de carnavalsvereniging. Dat ging niet altijd even soepel. Omdat het patronaat steeds intensiever door verschillende verenigingen gebruikt ging worden, is KNAL gaan zwerven en werden de repetities op verschillende locaties, vooral cafés (du Commerce en het Brouwershuis) gedaan. Rekwisieten werden bij

bovenste rij: Piet van Engelen, Toon van Engelen, Wim Engelen, Harrie Til van Asten, Janus Snoeijen, Wim Cardinaal, .. Wim van Engelen, Annie Essers, Graad van Asten, Sjef van Lieshout, Toontje Maas, Jan van Laarhoven.

voorste rij: Annie Essers, Wout Schoone, Thomas van Alphen, Jan Beliën Margot De Heij- Kerkhofs.

Witte nog ....

de leden thuis vandaan gehaald. Klokken, banken stoelen. Zo kon het zijn dat je thuis op een kistje moest zitten, omdat de werkelijke spullen op het toneel bij KNAL stonden. Het bankstel van iemand werd opgehaald en op het toneel

Openluchtspel Phanuel de zoon van de schriftgeleerde Timon 1934 Gery Beliën, kleine mannetje middenin, Willem Cardinaal, tweede van rechts met punthelm, Toon de Waal, eerste man rechts met punthelm, Sjeff de Win, lange man in het midden met het kwastje, Louis de Win met baard en lange haren, Jan Versteegh, het dikke mannetje links van Gery Beliën, Gerard van Engelen, tweede van links

spelers Phanuel

gezet. Wim van Hal zei wat er op het toneel moest zijn aan rekwi-sieten en wij gingen ernaar op zoek.

Een andere

Witte nog ....

De kleine apostel met o.a. Wout Schoone en Sjef van Lieshout

keer moesten we op zoek naar een fles die kapot geslagen moest worden. Ook voor de kleding kreeg je een opdracht om te zorgen dat je het had. Een pak werd ook wel gehuurd. Of er werden afspraken gemaakt met de plaatse-

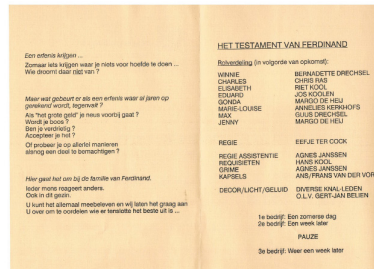
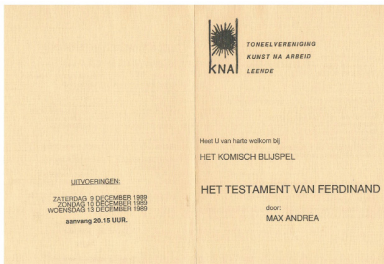
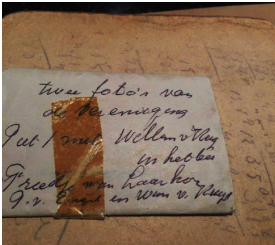
lijke middenstand. Een bankstel uit de meubelzaak, planten van de bloemist, schilderijen via kunstuitleen. Keukenstoelen uit de keuken. De regisseur bepaalde hoe de kapsels eruit moesten zien. Hij bepaalde de kleur van het haar. Vroeger waren er geen kapsters verbonden aan KNAL. De eerste kapers waren Ans en Frans die ook lid van KNAL waren. KNAL had, heeft verder ook grime-team.

Er ging wel eens wat mis bij de decors. (?) Ook bij de elektriciteit waren er gevaarlijke toestanden. Er waren wel weerstanden ingebouwd, maar de elektriciteit was meestal overbelast. De lampen werden erg heet. De meterkast zat erg dichtbij. Er was veel te veel aan lampen voor hetgeen de elektriciteit eigenlijk aan kon. De stroomvoorziening was niet optimaal. De stoppen werden gloeiend heet. Dat er nooit brand is uitgebroken, is eigenlijk onvoorstelbaar!

Eefje: ja en vanaf 1989 hebben we een eigen repetitieruimte op de kloosterzolder. Niet dat we daar meteen in konden trekken, want daar

Witte nog ....

voor had Jong Nederland die zolder gehad, dus moest er veel opgeruimd en ingericht worden.

Sjef: Maar Eefje dit evenement heet Witte Nog, dus moeten we het natuurlijk over het verre verleden hebben.

Sjef: En dan hier een duidelijke foto, maar ze zijn er ook voor gaan zitten en deze was professioneel gemaakt in 1956 ter gelegenheid van het 25 jarig bestaan van KNAL. Te zien zijn: Piet van Engelen, Toon van Engelen, Wim Engelen, Harrie van Asten, Til van Asten, Janus Snoeien, Wim Cardinaal, Wim van Engelen, Annie Essers, Graard van Asten, Sjef van Lieshout, Toontje Maas, Jan van Laarhoven, Wout Schoone, Thomas van Alphen, Jan Beliën en Margot Kerkhofs.

Eefje: goed idee; laten wij dat doen aan de hand van wat foto's die, zoals je weet ik toevallig bij me heb. Natuurlijk zijn er niet zoveel beelden van het begin, want toen werden er nauwelijks foto's gemaakt.

Sjef: De eerste foto die we gevonden hebben zou uit 1934

Witte nog ....

stammen bij de opvoering van het stuk ‘Phanuel, de zoon van de schriftgeleerde Timon’.

Dit was een openlucht stuk in samenwerking met de Koninklijke Philharmonie Leende. Alle rollen werden gespeeld door mannen en volgens sommigen zou Frans Groenen en Thomas van Alphen goed e herkennen zijn.

Vanwege de oorlog was KNAL, mede vanwege de Kulturkamer, gesloten, maar in 1945 zijn ze weer van start gegaan met uitvoeringen.

Eefje: Hier is een foto uit 1952 toen we het stuk “De kleine Apostel” hebben opgevoerd. De rollen werden onder andere gespeeld door Wout Schoone, Anneke Bax, Wim van Engelen, Til van Asten, Nico van Alphen en Kees de Waal.

Eefje: Sjef heb jij enig idee wat we toen voor een kaartje vroegen? Nou om te beginnen hadden we in het Patronaat slechte en minder slechte stoelen, dus hadden we eerste en tweede rang.

Eerste rang kostte 2 gulden en tweede rang 1,50 en derde rang 1 gulden maar dan wel inclusief gemakelijkheidsbelasting. En je kon reserveren en dat kostte een dubbeltje. Hoe hebben ze die club voor die prijzen levend kunnen houden?

Sjef: Overigens voor de volledige speellijst van stukken, kun je terecht op de website van KNAL (KLALSTONEEL.NL) , maar we halen er een paar uit die opvallend zijn.

Witte nog ....

pen' Het ging over Karel en Mariëtte. De verboden liefde. In Karel zat een vergelijking met de figuur van Janus de Vocht,

Peter van der Kruis, Katja Verhees, Hugh Fraser, Isabel Vughts, Henk Jaspers, Rian van Rijsingen, André Verhees Jzn, Wil Versluis, Tiny van den Vorstenbosch, Gerard de Wit, Wim van Hal, Gerard van Rijsingen, Thomas van Alphen, José Beliën, Piet van Engelen, Nico van Alphen, Jan Beliën, Noud van der Aa, Mieke van den Vorstenbosch, Piet van Engelen, Louis van Engelen, Annie Essers,

de toekomstige dorpsdokter en in Mariëtte zat een verwijzing naar Marie-Therése, die verliefd op hem was. Er was veel ge-
doe over dit stuk. Toon van Engelen was het niet eens met de
inhoud van het stuk. Hij stopte daarom met toneelspelen.

Sjef: Ja ik kan me nog herinneren dat er een rel na de eerste
uitvoering is geweest met de carnavalsvereniging . Op het

Witte nog ....

Eefje: Welk stuk is jou het meeste bijgebleven?

Sjef: Daar kan ik kort over zijn; de Tante van Charlie. Daar was ik Charlie, een student die in de moeilijkheden kwam omdat een rijke tante toch niet kon komen, dus moest een medestudent tante spelen. Het was een rol waar je van het begin tot het einde op het toneel was. De student die tante moest spelen was André Verhees, die uiteraard borsten moest hebben en hij had bedacht dat je dat het beste met kokosnoten kon verwezenlijken. De schade aan zijn lichaam

was tot bloedens toe. Eefje heb jij nog bijzonderheden over bepaalde stukken?

Eefje: Jazeker Vooral Myranda de zeemeermin (1966) ter gelegenheid van het 35 jarig bestaan van KNAL, waarin ik de zeemeermin speelde, met uiteraard een bijbehorende staart.

Witte nog ....

Ik had hem zelf gemaakt, maar hij moest nog wel geschilderd worden. Dat gebeurde op een middag bij mij thuis. Ik moest de staart aandoen en op de keukentafel gaan liggen terwijl Wim van Hal het ging schilderen. Het was natuurlijk een gênante vertoning

toen mijn dochter met haar vriendin thuiskwam.

Sjef: laten we er nog eens een foto's bijhalen. Ja het 50 jarig bestaan 1981. Laten we even de leden benoemen. Kijk hier staat Gerard de Wit, je weet wel van Karel en Mariëtte, maar hij heeft ook het eerste wagenspel geschreven De Leeuw van Lind en Strijp. Hier zit André Verhees die ook heel veel

Witte nog ....

voor KNAL betekend heeft.

Eefje: Ja André heeft bijvoorbeeld 11 wagenspelen en een zaalstuk geschreven en geregisseerd. En hij is ook voorzitter geweest.

Sjef: Sterker nog; in 1979 heeft hij KNAL gered van de ondergang. In dat jaar waren er door conflicten en karakters zoveel problemen dat de zaken niet meer in de hand te houden waren en werd een soort opheffingsvergadering belegd om de club op te heffen. Op initiatief van André is toen contact gezocht met wat leden en buitenstaanders (Tonnie Hikspoor, Jan Beliën en Harrie van Laarhoven, om de zaak weer vlot te trekken. Het lukte en Wim Baudoin werd gevraagd voorzitter te worden. Gelukkig maar anders hadden wij hier niet gestaan.

Eefje: Sjef jij kan wel iets vertellen over wagenspelen

Sjef: Jazeker; KNAL verzorgd al sinds 1974 ieder jaar een wagenspel. 1974 Was het torenjaar in Leende (500 jarig bestaan van de kerk) en op verzoek van de gemeente zijn verschillende verenigingen gevraagd terug te gaan naar de middeleeuwen. De oorsprong van toneel lag in de Comedia del Arte. Rondtrekkende gezelschappen die in dorpen voorstellingen verzorgden. Zodoende is het wagenspel fenomeen ontstaan. Gerard de Wit schreef dat eerste wagenspel. Het heette dus 'De leeuwin van Lind en Strijp'. In eerste instantie zou dit eenmalig zijn, maar het publiek vond het zo leuk dat we het maar zijn blijven doen.

Eefje: Sjef kun jij iets over deze foto vertellen?

Sjef: ja hoor wat gênante anekdotes. Dit hier is Jos Koolen en, zoals je ziet heeft God hem bedeed met een grote neus. Daar kan hij verder ook niets aan doen. Bij een uitvoering

Witte nog ....

waar Jos een rol had merkte een persoon uit het publiek op dat zij het geweldig gegrimmeerd hoe die grote neus was aangeplakt. Niets aangeplakt; zijn eigen neus.

Eefje: Nog iets gènants Naast Jos zit Riet Kool. Tijdens een uitvoering bij een luide uithaal verliest zij haar bovengebbit. Dat is natuurlijk een nachtmerrie voor iedere artiest. Sinds-

Tijdens een jaarmarkt, presenteerde toneelvereniging KNAL hun Lindse Kwartet, waar we op deze pagina al eens het kwartet hebben laten zien. Het was volgens mij vanwege een jubileum. De kwartet is door QF vormgegeven en gedrukt. De foto is gemaakt door de vader van de drukker Jan van Onna.

dien is ze nooit meer zonder plakmiddel op pad geweest.

Sjef: ik wil nog iets persoonlijks vertellen. Bij KNAL was het gebruikelijk om elkaar bij de voornaam te noemen. Dus moest ik mijn vader, ome Toon, ome Jan Beliën en bijvoorbeeld Wim van Hal bij de voornaam noemen. Dat was wel even aanpassen want in die tijd was het voor mij U of meneer of ome. Ans van de Vorst en ik hebben samen nog een soort examen (auditie) af moeten leggen bij Wim van Hal. Je kwam er dus niet zomaar bij.

Witte nog ....

Weet er nog iemand iets over KNAL te vertellen?

Jaana. Het is al weer even geleden dat er een jubilerend koor in Leende was. Als ik het goed heb, had dat te maken met de Country en Gospel Singers. Zij organiseerden een songfestival en KNAL besloot daar aan mee te doen. De koppen werden bij elkaar gestoken en zo ontstond het idee van een Schlagerfestival. De Alpenzusjes, Heino, Olga Lowina, Udo Jurgens, alles kwam voorbij. Maar wel in de gepaste kledij, met aangepaste teksten die op Lind sloegen. Zo had Heino het over een gokhol in Leende en Olga jodelde er vrolijk op los. De Alpenzusjes, gestoken in Dirndljurken zongen een lied over de Kobbus! Ik ga het nu, u begrijpt de andere zus is in de Alpen, ten gehore brengen! En..... wij wonnen de eerste prijs!

Weet er nog iemand iets over KNAL te vertellen?

Jaana. In 1999 hebben Knalleden een filmpje gemaakt ter ere van het carnavalsontbijt voor de oud prinsen op carnavalsmaandag. Dat is een verschrikkelijk komisch filmpje geworden. Er stond een hoogzwangere vrouw met haar toe-

komstige bruidegom voor het gemeentehuis, wat toen al gesloten was, dus er kon niet getrouwd worden. Willem en Drieka woonden in een boerderij op Boschhoven die vanachter de gordientjes het reilen en zeilen in de gaten hielden. En daar kwam Cintha in een mini voorbij gescheurd, ondertussen door het open raam: joehoe, joehoe roepend. En ik herinner me dat er nog een raadsvergadering aan te pas kwam, waarin Kees Klap zijn naam

Van Koekoek tot Spinsterbeg
(door Gof. Flink)

KNAL speelt komend weekende 'Het testament van Ferdinand'

Zaterdag, zondag- en woensdagavond gaat de Leender toneelgroep KNAL, de comedie 'Het testament van Ferdinand' opvoeren in gemeenschapsruimte 'De Moer'. De voorstellingen beginnen iedere om 20.15 uur. Kunst en Arbeid Leende bestaat over twee jaar zestig jaar en heeft in al die jaren onder een binnal verschillende regisseurs gevoerd. Maar nog nooit onder een vrouwelijke. Dat is nu voor het eerst het geval en wel in de persoon van de van Noord-Holland afkomstige Eefke ter Cooke de Vries. Mw. Ter Cooke heeft een jaar op de toneelgroep in Amersfoort gezeten. Toen ze begon zestig jaren met haar man in Leende boven water, sloot ze zich al gauw aan bij KNAL. Ze had ooit bij een invaasidag van de PTT meegegaan. Bij KNAL speelde ze in 6,7 miljoen de sterven van de binnal. Na hun vertrek uit Leende, naar Emmen, leerde Hoogendoorn, acteerde ze voor Hoogendoorn en deed ze mee aan optochten in Loozegeest. Casteelrollen vervulde ze bij het Philipskoning en de Eendrachtvloed. In Amersfoort, in Tilburg volgde ze met succes de 4-sterre regio-opvoering van het BCA (Bababans) (door Gof. Flink)

stigen repetitiesmits. De Zolder van Kloosterhof, kunnen voorbereiden. Er is in korte tijd hard aan getrokken. Tweemaal per week werd gerepeteerd.

Geen auto's meer in Leenderbos

LEENDE - De schrik is ons gemeentebestuur vorige week een beetje om het hart geslagen. Stadsbestuurder vd H. Bouwmeester / Leenderbos bijna alle auto's kunnen rijden aan het openbaar verkeer onttrokken. Het betreft o.a. de Buisdier Boas, de Kluser Dijk en het Stripper Pad. Alleen de verbindingsweg naar de buurschap Bruggerhuizen tegen Valkenswaard aan, mist gelopen

Witte nog ....

eer aan deed en ik de burgemeester mocht spelen! De werkelijke burgemeester (Noor) vond later dat ik haar wel heel erg streng had neergezet. Wat zou het fantastisch zijn om nu te zeggen: en hier is de film. Het is zeer duister, maar op een of andere manier is heel dat filmpje verdwenen. Nog jaren naar gezocht, maar het is en blijft foetsie!

Weet er nog iemand iets over KNAL te vertellen?

Jaanaa. Er was weer een jubileum, van alweer een koor? Misschien Live?

Deze keer maakten we er ook weer een act van. Deze keer uit de musical de Jantjes. Klassiekers als: daar zijn onze Jantjes, daar zijn onze Jantjes

Refrein:

dat zijn onze jantjes dat zijn onze jantjes.
Dat zijn de jantjes met de branie kraag.
En vrolijke buisies en stevige vuisies
dat zien de meiden allemaal even graag

Of, wat denkt u van deze:

je bent niet mooi je bent geen knappe vrouw
jouw nagels zijn voortdurend in de rouw
toch wil ik van geen ander weten
omdat ik zoveel van je hou

al zit je pak niet altijd eerste klas
toch ben ik danig met jou in m\`n sas
wil van een ander nooit iets weten
omdat ik zoveel van je hou

dat verdriet
mooi ben je niet

zeker niet als je kijft

Witte nog ....

ben geen plaat
schoonheid vergaat
alleen de lelijkheid die blijft
daar moet je maar aan wennen

al zijn je kleren dan niet van satijn
al doe jij echt niet aan de slanke lijn
toch wil ik van geen ander weten
omdat ik zoveel van je hou

al zijn je haren slecht gepermanent
en is 't gebruik van zeep jou onbekend
toch zal ik jou niet willen ruilen
omdat ik zoveel van je hou

lief en leed
zoals je weet
deel ik altijd met jou

ik weet heel goed
hoe jij dat doet
je geeft de narigheid aan mijn
dat heb ik steeds geweten

al ben je dan ook vaak een rare man
al denk ik soms dat je enkel schelden kan
toch kan slechts maar
een engel ons scheiden
omdat ik zoveel van je hou

De zangkwaliteiten waren niet al te best, maar door de hele
entourage gingen we met de eerste prijs naar huis!

Weet er nog iemand iets van KNAL?

Jaaa. We gingen regelmatig op een ander kijken en de ander

Witte nog ....

bij ons. U heeft gehoord dat de Belgen ook bij ons kwamen. Maar zo kwamen ook eens bij een zeer gezellig gezelschap terecht hier 10 kilometer vandaan. Deze toneelvereniging stond erom bekend dat ze veel improviseerden en grappen met elkaar uit haalden. Nu had een speelster tijdens het stuk opgemerkt dat de anderen van plan waren een emmer water, tijdens het spel, over haar heen te gooien. Daar werd ze zichtbaar zenuwachtig van. In het spel moest ze haar tegenspeler een mep met haar tas geven. Dat was nog niet zo erg, maar op die tas zat een grote gesp. Ze haalt uit: en wij hoorden het knetsen. De tegenspeler was zijn tekst kwijt en kon alleen maar voelen aan de wond boven zijn oog waar langzaam aan wat bloed uitkwam. En wij, van KNAL, kwamen niet meer bij van het lachen.

Weet er nog iemand iets van KNAL?

Jaaaa. Leden van Knal worden regelmatig gevraagd om een feestje op te leuken. Moet ik er wel bij zeggen dat ze zelf van een feestje houden! Soms doen de leden mee, vaak ook niet, omdat je anders ieder weekend wel ergens tegen de muur aan ligt. Tegen de muur, jaaa! Zo had, alweer een jubileum, een zorginstelling reden voor een feestje. Alvorens je daar binnenkwam lagen er al wat zwervers tegen de muur. De toiletjuffrouw had wel hele rare schoonmaakgewoontes en waarom ze die onhandige ober hadden aangenomen, was een raadsel.